Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

exhibere affectu non deficit. Sic
in celo esse non ambigo vt lego
in terra, sentiteque pro eto anima
qd continet pagina, nisi q̃ no
sufficit ista omo expimere, qtu
tape ulla tunc poterit, sed ne
quantu iam pot. Quid putas
illic accipiet, que hic tanta fa
miliaritate donat vt dei brachiis
amplecti se sentiat, dei sinu fo
ueri, dei curia et studio custodiri
ne dormiens forte a quoqm do
net vltimo eurgilet excitet. Age
itaque iam diamus si possumus,
quid iam sit iste somnus quo
delicatam suam sponsus obdor
mire velit, nec patiat omino
nisi ad ipius auditum excitari,
ne forte cum legerit quis ap
aplm. Hora est iam nos de som
no surgere, sue apud phas exo
rari, ab qd drio illuminare ocu
los suos, ne vnqm obdormiat
in morte, nomi equinoctiom
turbetur, nec mueniat omino
q̃ dicere de dormitiom sponse
que hoc loco moratur sentie
possit. Nam ne illud quidem
inuite est huic qd de Lazaro in
eum aut dris. Lazarus amicus
ne dormit eamus et a somno
excitemus eum. Hoc em de mor
te dicebat corporis eius, tum
discipuli de dormitiom somni
dictum putarent. Non est aut
is sponse somnus dormitio cor
poris, vel placida que sensus
tacens suauiter sopit ad tpus,
vel horrida que fenditus vita
tollere consueuit. Multomag
vero et ab illa alienus existit
qua obdormit morte, tu videlicet
in peto qd est ad mortem iace
uocabilit perseuerat. Magis
aut istusmoi vitalis vigilq
sopor sensum interiore illuiat
et morte pulsata vita tbuit
sempiterna. Reuera em dormi
tio est, que tn sensum no sopiat
sed abdicat. Est et mors quod
non dubius dicerim qm aplis
quosda in carne adhuc viue
commendando sic loquit. Mortui
estis et vita vra abscondita
est cum xpo in deo. Picom et
eto non absurde sponse exta
sim vocauerim mortem, que
tn non vita, sed vite excipiat la
queis vt possit dici. Omia no
stra sic passer erepta est de lago
venantiu. Inter medios naq
lagos in hac vita incedit, qui
vtiq; toties non timent, qti
ens setia aliqua et vehemeti
cogitatione anima in semetipsa
abripit, sed tamen cousq; inte
stredat et auolet, et huic con
mueq; transcendat vsum et

·p·